

Arrest

nr. 215 082 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 november 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 november 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 31 mei 2017 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Op 10 november 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag.

1.3. Op 20 november 2017 trof de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit vormt de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

naam : S.

voornaam : K.

geboortedatum : 01.02.1983

geboorteplaats : A. H.

nationaliteit : Syrie (Arabische Rep.)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Op 10/11/2017 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

1.4. Bij arrestnr. 208 225 van 27 augustus 2018 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep dat verzoeker ingediend heeft tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van artikel 3 van het EVRM, van artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet en van artikel 33 van “het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen”.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Bij het nemen van haar beslissingen dient verweerster rekening te houden met een heel aantal wettelijke bepalingen, verdragsbepalingen, alsook beginselen (van behoorlijk bestuur).

Verzoeker is van oordeel dat verweerster nagelaten heeft alle toepasselijke bepalingen en beginselen na te leven, reden waarom de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Meer bepaald is verzoeker van oordeel dat verweerster:

Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, alsook

Artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen.

B. Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

1. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

2.

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en het gedrag van de verzoeker (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./Belgie en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie vaste rechtspraak EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 96).

2. Op 10 november 2017 besloot het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag van verzoeker.

Verzoeker tekende hiertegen tijdig beroep aan bij Uw Raad.

Het beroepsverzoekschrift van verzoeker bevatte volgende motivering:

1. Verzoeker werd in BULGARIJE slecht behandeld: De leefomstandigheden tijdens de procédure waren al abominabel. Eenmaal erkend als vluchteling, kwam verzoeker echter zonder meer op straat terecht. Hij ontving geen hulp.

Bovendien werd hij regelmatig beledigd, vernederd en zelfs in elkaar geslagen door de Bulgaarse bevolking.

Verzoeker omschrijft de leefomstandigheden in BULGARIJE als slechter dan de leefomstandigheden in SYRIË...

Verzoeker voegt aan huidig verzoekschrift foto's genomen tijdens zijn verblijf in BULGARIJE. Zij geven een beeld van hoe verzoeker er woonde en in welke mate hij er aan zijn lot werd overgelaten.

Omwille van de slechte leefomstandigheden aldaar, reisde verzoeker in mei 2017 door naar BELGIË.

3. Verweerster gaat er geheel ten onrechte van uit dat verzoeker in BULGARIJE geen gegronde vrees zou hebben om te worden vervolgd, noch een reëel risico zou lopen om ernstige schade op te lopen.

4.

Ook gaat zij er geheel ten onrechte van uit dat verzoeker er een bijzondere bescherming zou genieten tegen non-refoulement of dat verzoeker er toegang zou hebben tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen.

Uit hetgeen wat volgt, zal blijken dat verzoeker in BULGARIJE een levensstandaard had en (in de toekomst zou gaan hebben) die kan worden beschreven als onmenselijk en vernederend.

2. Zowel op nationaal niveau als op niveau van de Verenigde Naties zijn er uitspraken tegen de overdracht van mensen in nood aan bescherming naar BULGARIJE.

3. Op Belgische niveau vernietigde Uw Raad in meerdere arresten de overdracht van Afghaanse asielzoekers naar BULGARIJE in het kader van de Dublin III-verordening. Recent bronnenmateriaal toont immers aan dat er een achteruitgang is in de kwaliteit van de asielprocedure en de opvangcondities in BULGARIJE (RvV 26 september 2016 nr. 175.351, RvV 28 november 2016 nr. 178.479, RvV 28 november 2016 nr. 178.480, RvV 28 november 2016 nr. 178.481).

5. Op niveau van de Verenigde Naties stelde het Mensenrechtencomité, dat waakt over de uitvoering van het internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO-verdrag), dat

DENEMARKEN het verbod op foltering en wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (artikel 7) zou schenden als het een Syrisch koppel dat in BULGARIJE was erkend als vluchtelingen zou terugsturen naar BULGARIJE (Mensenrechtencomité 16 december 2016, nr. CCPR/C/118/D/2569/2015).

6.

In tegenstelling tot de bovenvermelde arresten van Uw Raad gaat het in deze zaak om een Syrisch koppel met een baby, dat nadat ze al internationale bescherming hadden gekregen in BULGARIJE naar DENEMARKEN reisde en daar opnieuw asiel aanvraag - een situatie die met andere woorden identiek is aan die van verzoeker.

DENEMARKEN besloot het koppel en hun baby op basis van de Dublin-verordening en het critérium 'eerste land van asiel' terug te sturen naar BULGARIJE.

Het koppel richtte zich tot het Mensenrechtencomité omdat het meende dat een terugkeer het BUPO-verdrag zou schenden. Zo verlieten ze BULGARIJE onder meer omdat ze na hun erkenning op straat terecht kwamen.

Het Comité legde voorlopige maatregelen op om de uitwijzing te verhinderen tot het uitspraak kon doen over de situatie.

Het Mensenrechtencomité oordeelde dat DENEMARKEN de bijzondere kwetsbaarheid van het koppel niet in aanmerking nam. Zo hebben ze een baby van één jaar oud, en heeft de man hartproblemen, waarvoor hij geen medische behandeling kreeg in BULGARIJE.

Het Comité stelde dat DENEMARKEN er ook niet zomaar van mocht uitgaan dat het koppel dat bescherming heeft in BULGARIJE, vandaag dezelfde vorm van bescherming zou krijgen.

Bovendien besteedde DENEMARKEN nauwelijks aandacht aan het feit dat ze waren mishandeld door de Bulgaarse autoriteiten en de man slachtoffer was geweest van racistisch geweld waarbij de autoriteiten hem de toegang tot het politiekantoor weigerden om klacht in te dienen.

DENEMARKEN heeft bovendien geen garanties gevraagd aan BULGARIJE om zich ervan te vergewissen dat de autoriteiten het gezin zouden ontvangen in omstandigheden waar zij als vluchteling recht op hebben en die in overeenstemming zijn met artikel 7 BUPO-verdrag.

Het Comité meent dat DENEMARKEN de volgende garanties moest vragen:

- Aangepaste opvangomstandigheden voor de baby en het gezin en het feit dat zij in BULGARIJE kunnen blijven;

De afgifte van een verblijfstitel aan de baby;

Er voor zorgen dat de man de nodige medische zorgen kan ontvangen.

Zonder garanties daarover, zou een overdracht van het gezin een schending zijn van het verbod op foltering en vernederende en onmenselijke behandeling.

DENEMARKEN moet op basis van de opinie van het Comité en het verkrijgen van de nodige garanties de zaak opnieuw evalueren, en mag ondertussen het gezin niet terugsturen naar BULGARIJE.

5. Ook vandaag nog laat de situatie in BULGARIJE te wensen over voor erkende vluchtelingen.

In feite is er sinds het bovenvermelde arrest van het Mensenrechtencomité weinig tot niets veranderd.

In tegenstelling tot wat verweerster beweert, maakt BULGARIJE zich wél schuldig aan het beginsel van non-refoulement:

"Non-refoulement

Bulgaria violated the international légal principle of non-refoulement in August. The police apprehended Abdullah Buyuk, a Turkish national who had been residing in Bulgaria since late 2015, and secretly handed him over to Turkish authorities. The authorities acted on the basis of an Interpol warrant, issued at the request of the Turkish government seeking Abdullah Buyuk's extradition on charges of money laundering and terrorism in association with the Gulenist movement. Abdullah Buyuk's lawyer said that

he had not been given an opportunity to contact legal counsel or his family, or otherwise challenge the transfer. His request for asylum in Bulgaria had been rejected only days before the handover, which took place despite two earlier court rulings blocking his extradition. In March 2016, Sofia City Court and the Bulgarian Court of Appeal had ruled that Abdullah Buyuk should not be extradited stating that the charges appeared to be politically motivated and that Turkey could not guarantee him a fair trial. The Ombudsman's Office stated publicly that Abdullah Buyuk's return to Turkey had contravened the Bulgarian Constitution, domestic law and Bulgaria's international legal obligations. "

(BULGARIA 2016/2017, <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/bulgaria/report-bulgaria/>)

Ook is er een ernstig probleem van xenofobie, haat en discriminatie:

"Xenophobia

Human rights organizations highlighted concerns over high levels of xenophobia and intolerance directed at groups including refugees, asylum-seekers and migrants, who remained particularly vulnerable to violence and harassment. The government failed to challenge the climate of intolerance and some public officials frequently engaged in discriminatory or xenophobic speech.

In April, local and international media aired footage of so-called "voluntary border patrol" groups rounding up and holding captive Iraqi and Afghan migrants attempting to cross the border from Turkey before handing them over to the police. These illegal "citizens' arrests" were initially widely praised by the authorities and certain sectors of the public. After formal complaints by the Bulgarian Helsinki Committee, local police arrested some of the perpetrators and the Ministry of Interior issued statements asking citizens to refrain from apprehending refugees, asylum-seekers and migrants."

(BULGARIA 2016/2017, <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/bulgaria/report-bulgaria/>)

"When refugees come to Bulgaria, they face a 'language of hatred and discrimination' This is the conclusion of a study by the Institute for Social Integration in Sofia (ISI), which was just completed. The institute monitored and analysed media, reports and transcripts of speeches held in the 43rd National Assembly, which was dissolved after the government stepped down in November of last year. Also, people were surveyed.

Since the refugee crisis escalated in 2014, ISI has been examining the Bulgarian people's reactions. The outcome: Bulgarians live in a complex combination of fear. In connection with refugees, they specifically fear terrorism, crime, unknown diseases, economic competition and the unknown.

A total of 45 percent of Bulgarians believe radical Islamists and terrorists were among the refugees.

Also, in connection with the refugee crisis, Bulgarians tend to fear an increase in government spending at the expense of social spending which benefits Bulgarians. ISI came to the conclusion that this fear is unfounded, since the social spending for Bulgarian citizens never decreased.

An increase in crime is another big fear among Bulgarians, as the ISI study shows. The institute says that refugees commit far less crimes than Bulgarian citizens.

According to ISI, the election campaigns in 2016 (presidential election) and this year (parliamentary election) led to a lot of hate speech, while Bulgarian media covered news related to refugees twice as much as usual, during those periods.

Another outcome of the study, a less surprising one: Bulgarian Politicians "with nationalist attitudes" often use the word migrant in context with the words terrorism or ISIS.

The result of the ISI study is not really surprising, since NGOs, but also the United Nations have criticized the last Bulgarian government (the one which stepped down in November) for paving the way for an atmosphere of hate against refugees. On the other hand, the data ISI came up with are a partial explanation - but definitely not a justification - for the origin of the hate speech and intolerance registered in Bulgaria."

(ISI study. Refugees in Bulgaria face language of hatred and discrimination, <http://sofiaglobe.com/2017/05/11/isi-study-refugees-in-bulgaria-face-language-of-hatred-and-discrimination/>)

"Hostile mood grows in Bulgaria:

In Sofia, three young Yazidi women from the city of Sinjar in Iraq chat in their room in the refugee center in the Vrazhdebna neighbourhood.

"Vrazhdebna" literally means "hostile" - an appropriate term, ironically, as hostility in Bulgaria to refugees has grown significantly since 2013, when the refugee crisis reached Bulgaria.

A recent poll by Gallup International Bulgaria, released in February, showed 73 per cent of Bulgarians would approve of a ban on Muslims entering the country.

In a sign of growing anti-refugee sentiment, locals in a number of towns around the country recently protested against hosting refugees.

But between the four walls of their freshly renovated room, Maho, 19, Hlas, 20, and Dalia, 24, are not aware of any hostility in the outside world.

Having escaped the risk of being kidnapped, tortured and used as sex slaves by ISIS soldiers, the fate experienced by many of their schoolmates, and having spent three years in a tent refugee camp in Iraqi Kurdistan, they finally feel safe.

(...)

Poor conditions for refugees:

While the "corridor" along the Balkans, which once allowed refugees to head to Western Europe, is now closed, EU member states in the region remain a target for people coming from trouble zones.

Of some 1,886 people who applied for asylum status in Romania last year alone, most were from Syria, Iraq, Pakistan and Afghanistan. Another 554 migrants were relocated from Greece and Italy to Romania under the EU-imposed quota scheme aimed at easing Europe's refugee crisis.

Romania has agreed to receive around 4,200 refugees in total, according to a decision made by EU interior ministers in September 2015.

The country is also to open three new centres for refugees, in addition to the existing six, which have a total capacity for only 1,500 places, according to official data from Border police.

Bucharest has improved its standards related to newcomers in recent years but still has much to do. One problem is the funds allotted to a particular asylum seeker, who receive only some 4 euros per day for food and basic needs. Some extra money is allotted for clothes and healthcare.

Bulgaria is even in a most delicate situation. Ten times more people have applied for asylum there over the last year, 19,418 people, 45 per cent of whom were from Afghanistan. Over 1,300 were granted asylum, while another nearly 9,000 had their asylum procedures cancelled - often meaning that they had left the country before the State Agency for the Refugees had decided on their status. They were using the country just for transit.

The poor conditions that the two countries offer to asylum seekers are the main reasons why refugees prefer not to settle there but to continue their journey to richer EU states such as Germany, Sweden or the UK.

"We will leave for Germany - for the future of our children. Bulgaria is a poor country, however you work, the money will not be enough for two families", Mohamed, from the Syrian city of Hasaka, told BIRN. He ended up in the Vrazhdebna refugee camp together with his wife Birvan and her small daughter and his widowed sister Shirin, a mother of two.

Although the European Commission granted Bulgaria 160 million euros in crisis aid to manage the refugee crisis, asylum seekers do not benefit much from that, as over 90 per cent of the budget was dedicated to securing the country's borders.

The State Agency for the Refugees received 3.6 million euros to provide food and services for the asylum seekers accommodated in the reception centers it runs, but no funding has been allocated for integration activities.

Since the beginning of 2014, the country has had no operational integration programme, meaning that after being granted protection, refugees receive no state support for housing, language courses, careers and cultural orientation.

Without this much-needed assistance, they are forced to either overstay their time in refugee camps, having nowhere to go, or leave the country - as the majority chooses to do.

Backin—the classroom of ARCA, refugees in Romania are coping with many difficulties in everyday life. Amal not her real name, a Kurdish refugee from Syria, says in theory she has the same rights as any other Romanian, except the right to vote, but in reality faces many restrictions.

"Banks don't allow me to open a bank account. I assume this is because I am a Syrian citizen," she says. "I want people to treat us like any other," she adds."

(Refugees Face Cool Welcome in Romania, Bulgaria, <http://www.balkaninsight.com/en/article/refugees-face-cool-welcome-in-romania-bulgaria-1-03-17-2017>)

Tenslotte ondervinden erkende vluchtelingen grote struikelblokken tijdens hun integratie:
"2014, 2015 and 2016 as "zéro intégration years"

2016, as were 2015 and 2014 before it, was also a "zéro intégration year". The first National Programme for the Intégration of Refugees (NPIR) was adopted and applied until the end of 2013, and since then all beneficiaries of international protection have been left without any intégration support. This resulted in extremely limited access or ability by these individuals to enjoy even the most basic social, labour and health rights, while their willingness to permanently settle in Bulgaria was reported to have decreased to a minimum.²³⁸ In 2016, 88% of those who applied for asylum abandoned their status détermination procédures in Bulgaria, which as a conséquence were terminated shortly after the end of the légal 3-month time-limit since the disappearance was duly established. In comparison, this percentage was 83% in 2015 and 46% in 2014. In the same period, the SAR had received 10,377 incoming requests from other EU member states under the Dublin Régulation, which referred not only to Dublin transfers of asylum seekers, but also to the vérification of granted statuses relating to possible readmission of recognised individuals (see section on Dublin).

In 2016, the necessary intégration légal framework, the Intégration Decree, was finally adopted,²⁴¹ but it remained futile and out of use as none of 265 local municipalities has so far applied for funding in order to commence an intégration process with any of the individuals granted either of the form of international protection in Bulgaria. This failure was mainly attributed to the refusal of the Ministry of Finance to approve the distribution of EU funding through the National Municipal Association, which blocked the implementation of the intégration ordinance. The national "zéro intégration" situation thus now continues over 3 consecutive years. "

BULGARIJE stond inderdaad op een bepaald moment het punt om een wet aangaande de integratie van vluchtelingen aan te nemen. Dit draaide echter uit op een grote misser:

"The Bulgarian Helsinki Committee says the repeal of the régulation on the intégration of refugees is illegitimate, immoral and a threat to national security.

During an extraordinary meeting on Mardi 31, 2017, the caretaker government fulfilled the élection promise of newly elected Bulgarian Président Rumen Radev and repealed Decree 208 of August 12, 2016, of the Council of Ministers, to adopt the Ordinance on terms and conditions for conclusion, implementation and termination of the agreement for intégration of foreigners granted asylum or international protection.

The repeal is an act that violates Bulgaria's international commitments and obligations on asylum.

First and foremost, the unambiguous and direct intervention of the président in the executive powers is unconstitutional. According to the Constitution of the Republic of Bulgaria, the président has specific représentative functions, and the détermination of state policy in any area is not among them.

The président has no right to put direct management or rule-making tasks on any government, including the one officially appointed by him.

On the other hand, it raises the question of the international conséquences for the government's obedience, following the décision of the caretaker government of Prime Minister Ognian Gerdzhikov to fulfil the président's orders.

Unsound arguments

Despite the numerous and perfectly reasonable objections made by some of the members of the government, the government went ahead with the repeal, thereby violating its international obligations on asylum and, in particular, the commitments made to the European Commission and the EU, from which state has received significant financial resources and assistance for intégration efforts.

The arguments for repealing the ordinance are that it doesn't suit some municipalities and settlements, where it created tension in the intake of refugees, but these arguments are unsound. Instead of taking sanctions against officials who violated the legal rights of refugees with completely regular status, the government violated the rights of refugees.

The reasons for the lack of a coordinating unit and the unclear criteria that determines the refugees who are subject to intégration, are even more conflicting, especially when the ordinance is carefully analyzed. It was adopted after a wide institutional and public debate, and it is unlikely anything similar will happen by the end of the week when the deadline for the adoption of a new ordinance replacing the repealed one is due.

Illégal and immoral

The quality of this new ordinance is also in question, because hardly any one believes that a meaningful normative act can be made in just a few days. Nor is it expected that the creation of policy is part of the mandate of a caretaker government.

The failure to provide minimal help for the refugees in order to integrate them into our society as active citizens, despite EU financial support, is not only illégal and immoral but also clearly foolish from every point of view.

It only leads to their eventual marginalization, isolation and encapsulation in closed societies, which is a prerequisite for radicalization."

(Bulgarian Caretaker Government Repeals Régulation on Refugee Intégration, <https://www.liberties.eu/en/news/bulgarian-caretaker-government-repealed-regulation-on-refugees/11730>)

7. Ondanks de gekende slechte (leef-)omstandigheden in BULGARIJE liet verweerster na om - in lijn met de beslissing van het Mensenrechtencomité - bepaalde garanties te vragen aan BULGARIJE met betrekking tot de toepassing van het non-refoulementsbeginnsel, de opvang, de werkgelegenheid, de integratiemogelijkheden, e.a. van verzoeker.

8.

Verweerster beroept zich daarentegen op het interstatelijk vertrouwensbeginnsel.

Zonder garanties is er nochtans duidelijk sprake van een schending van het verbod op foltering en vernederende en onmenselijke behandeling.

7. Gelet op het voorgaande, moge het duidelijk zijn dat verweerster ten onrechte besloot weigering van inoverwegingname van zijn asielaanvraag. "

3. Ondanks het feit dat verzoeker beschikte over een beroepstermijn van 15 dagen om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hetzij dus tot minstens 27 november 2017, ging verweerster reeds op 20 november 2017 over tot de aflevering van de bestreden beslissing.

4. Momenteel is het beroep dat verzoeker indiende tegen de negatieve beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog steeds hangende.

Er is met andere woorden nog geen definitieve beslissing over de gegrondheid van de asielaanvraag van verzoeker, zodat allerminst vaststaat dat bij een terugkeer naar IRAK verzoeker niet zal worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandelingen.

C- Schending van artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen

Verder schendt verweerster artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet en artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, meer bepaald het verbod tot uitzetting of terugleiding ("refoulement") dat het volgende voorziet:

"1. Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging."

2.2. Ter ondersteuning van de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM verwijst verzoeker integraal naar het verzoekschrift dat hij had ingediend tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing. Hij benadrukt hierbij dat deze beslissing nog geen definitieve beslissing is en het dus niet vaststaat dat hij bij een terugkeer naar Irak niet zal worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandelingen.

2.3. Bij arrestnr. 208 225 van 27 augustus 2018 heeft de Raad het beroep verworpen dat verzoeker ingediend heeft tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing. Deze beslissing is derhalve een definitieve beslissing en het voormelde arrest heeft kracht van gewijsde aangezien hiertegen geen beroep werd ingediend. Er kan dan ook niet anders besloten worden dan dat verzoeker geen belang meer heeft bij dit middelonderdeel.

2.4. Gezien het voormelde arrest van de Raad heeft verzoeker evenmin belang bij de opgeworpen schending van het non-refoulementbeginsel, zoals neergelegd in artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet en artikel 33 van *“het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen”*. Er kan nog op gewezen worden dat in de zaak, C- 181/16, *Gnandi*, het Hof van Justitie in overweging 58 gesteld heeft *“dat de loutere omstandigheid dat het verblijf van de betrokkene als illegaal in de zin van richtlijn 2008/115 wordt aangemerkt zodra het verzoek om internationale bescherming in eerste aanleg door de beslissingsautoriteit wordt afgewezen, zodat meteen daarna een terugkeerbesluit kan worden vastgesteld ofwel die afwijzing samen met een terugkeerbesluit kan worden vastgesteld in één administratieve handeling, niet in strijd met het beginsel van non-refoulement en evenmin met het recht op een doeltreffende voorziening in rechte”*.

Het enig middel is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA